

Studija slučaja

Anoreksija nervoza

Opis studije slučaja

Majka blizanaca, dva 16-godišnja dečaka, kontaktirala je svog izabranog lekara pošto je bila zabrinuta za jednog od svojih sinova. Oba dečaka su visoka 180 cm, međutim, mlađi blizanac je težak 66 kg, dok stariji blizanac ima 50 kg. Stariji blizanac, kako je izjavila njihova majka, oseća gađenje prema hrani, pa je svoju ishranu sveo na čips i čokoladu. Mlađi blizanac ima raznovrsnu ishranu, jede sve dnevne obroke i to u zadovoljavajućim količinama. Stariji blizanac stalno komentariše kako će njegov brat postati debeo ako nastavi da jede sve vrste namirnica. Pored toga, njihova majka je navela da se stariji blizanac brzo umara, da gubi na mišićnoj masi i ima bolove u zglobovima, naročito gležnjevima i kolenima.

Doktor je pregledao oba dečaka i ustanovio da je u trenutku pregleda, osim telesne težine starijeg blizanca, sve ostalo u okviru normalnih vrednosti. Međutim, pošto je BMI starijeg blizanca iznosio 15,4, kao i zbog zabrinutosti njegove majke, lekar je uputio dečaka timu specijalista koji se bave poremećajima u ishrani.

Pitanja

1. Koju vrstu treninga biste preporučili ovom pacijentu/starijem blizancu? Da li biste preporučili kardio trening (trening izdržljivost)? Zašto, odnosno zašto ne? Da li biste preporučili trening otpora, npr. istezanje? Zašto, odnosno zašto ne?
2. Da li smatrate da je terapija vežbanjem pravi pristup za pacijente koji pate od anoreksije nervoze? Zašto, odnosno zašto ne?
3. U kojim uslovima bi terapija vežbanjem bila prihvatljiva za pacijenta poput ovog opisanog u studiji slučaja?

Povratne informacije:

Pitanje br. 1: Preporučeni tip treninga za ovog pacijenta bi uključivao trening otpora, odnosno lagano istezanje. Kardio trening (trening izdržljivost) bi mogao ozbiljno da ugrozi zdravlje pacijenta (čak i da dovede do fatalnog ishoda), npr. znojenje bi moglo da izazove naglo opadanje nivoa elektrolita kod pacijenta.

Pitanje br. 2 & Pitanje br. 3: Terapiju vežbanjem bi trebalo primenjivati kod pacijenata koji boluju od anoreksije nervoze jedino u strogo kontrolisanim uslovima, odnosno uz stalno praćenje vitalnih funkcija pacijenata.

